

opusdei.org

Glädjerika mysterier (5): Jesu återfinnande i templet

Texter av sankt Josemaría om
rosenkransens femte glädjerika
hemlighet.

2020-05-05

LUKASEVANGELIUM

Hans föräldrar brukade varje år bege
sig till Jerusalem vid påskhögtiden.
Också när Jesus var tolv år gammal
gick de dit upp som seden var vid

högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom:

”Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.”

Han svarade:

”Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?”

Men de förstod inte vad han menade med sina ord.

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

Var är Jesus? – Barnet! Min Fru: ...
var är han?

Maria gråter. – Förgäves har du och jag sprungit från grupp till grupp, från ressällskap till ressällskap – ingen har sett honom. – Efter lönlösa försök att hålla gråten tillbaka gråter även Josef ... Och du ... Och jag. Jag, som är en ganska oborstad liten tjänare, gråter hejdlöst och åkallar himmel och jord ... för de gånger jag förlorade honom på grund av mitt eget fel och inte grät.

Jesus: må jag aldrig mer förlora dig ...
Nu är vi förenade, du och jag, i olyckan och smärtan liksom vi tidigare var i synden, och från djupet av våra hjärtan stiger suckar av uppriktig ånger och brinnande ord

som varken kan eller bör skrivas ned.

Och när vi tröstas av glädjen att finna Jesus i templet – tre dagar var han borta! – där han diskuterar bland Israels lärde (Luk 2:46), kommer insikten om skyldigheten att lämna sina nära och kära för att tjäna vår himmelske Fader att finnas djupt inpräntad i din själ och min.

Rosenkransen, 5

Jag råder dig – avslutningsvis – att, om du inte redan har gjort det, personligen erfara Marias moderskärlek. Det räcker inte med att veta att hon är moder, att anse henne vara det och tala om henne i sådana ordalag. Hon är din moder och du är hennes son; hon älskar dig som om du vore hennes enda barn i denna värld. Umgås med henne därefter: berätta för henne om allt det som händer dig, hedra henne, älska henne. Ingen kommer att göra

det i ditt ställe, så väl som du, om inte du gör det.

Jag försäkrar dig om att du, om du ger dig ut på denna väg, omedelbart kommer att möta all Kristi kärlek: och du kommer att finna dig försatt i Gud Faders, Gud Sons och Gud helige Andes outsägliga liv. Du kommer att vinna styrka för att fullt ut göra Guds vilja, du kommer att fyllas av önskningar att tjäna alla människor. Du kommer att bli en sådan kristen som du ibland drömmer om att vara: full av gärningar av kärlek till nästan och av rättvisa, glad och stark, förstående gentemot andra och krävande gentemot dig själv.

Detta, och ingenting annat, är styrkan i vår tro. Låt oss vända oss till den heliga Maria, så kommer hon att ledsaga oss och hjälpa oss att ständigt gå med raska steg längs vår väg.

Vänner till Gud, 293

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/jesu-aterfinnande-i-templet/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/jesu-aterfinnande-i-templet/)
(2025-08-05)